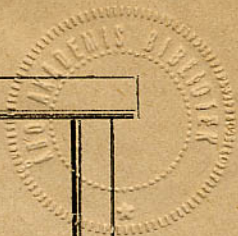

IV 61
Kapitel
Småtryck

En ny

Andelig och lustlig

Äktenskaps Sång.

Som gratulering och lyckönskning

till ett troläfwad brudepar.

Författat i Januari 1878,

af J. S. d.

Pris: 20 penni.

Lavastehus,
H. W. Lindgrens tryckeri 1878.

(Sjunges som) Nuot laaffon lawiat niitht.

w. 1.

Kring alla jordens länder
Guds låf nu höras skall.
:: Som människors hjertan wänder,
Att föenas med hwaran ::

w. 2.

Att uti kärlek wandra,
Och hugnad med hwaran.
:: Till dess den dagen rändas,
Som upplöser dessa band ::

w. 3.

När människan blef skapad,
Af Gud i heligt stånd.
:: Till äktenkap dem parat,
Att lefwa med hwaran ::

w. 4.

Och sedan med hwarandra
Af Gud på lofligt sätt,
:: Sina lifs fructer afsa,
Gud sjelf wälsignar dem. ::

w. 5.

Och sedan otuckt döda,
Med kraft af Herren Gud
Om det sker än med möda,
:: Wißt segrar man till slut ::

w. 6.

Och endast till Guds ära,
Bör äktenkapet ske,
:: Att mennisko släkt förmera,
Tills jorden uppfyllt blir. ::

w. 7.

Det bör ej heller glömmas
Att waka bed och strid.
:: Ty djefwulen den för dömda
Ställer sig i strid derwid. ::

w. 8.

Som äktenkaps fiende,
Har warit och än är.
:: Han ledsamhet till fogar,
Hwarandra till besvär. ::

w. 9.

Han hatar bittert kärlet
Och wänskap med hwaran.
:: Och därför wil han reta
Att ledsna på hwaran. ::

w. 10.

Till des han får det längre
Till hat och bitterhet.
:: Så fort han det upptänder
För än man deraf wet. ::

w. 11.

Ja han är och den samma
Som kärleken gör kall.
:: Och will att man förbannar
Den man wälsigna skall. ::

w. 12.

Derföre bör det tagas,
I tid saken i akt.
:: Och fienden förjaga,
Med tron i andans kraft. ::

w. 13.

Och taga all Guds harnest,
 Och andans swärd Guds ord.
 :: Då fienden will taga
 Till hjelp, vårt kött och blod. ::

w. 14.

Och of till strids förklara,
 Mot mörksens furste som
 :: Will till sin afgrund draga,
 Under Guds vred och dom. ::

w. 15.

Men i den striden swära,
 Gud sjelf of styrcka ger.
 :: När wi med många tårar
 Om hjelp af honom ber. ::

w. 16.

Han wist då dem hugswalat,
 Och ger dem kraft och mod.
 :: Och tröftligt till dem talar,
 Utaf sitt helga ord. ::

w. 17.

Att kronan då först winnes,
 När striden blifwit slut.
 :: Och seger palmer finnes,
 Förwarad hos vår Gud.

w. 18.

Om han än will ledsaga,
 Er gång på törnestig.
 :: Det sker allt af hans kärlek
 Att draga er till sig. ::

w. 19.

Och om en forger möta
 Det sker på Herrans bud.
 :: Men glömmen ej att bära
 Dem fram i bön för Gud. ::

w. 20.

Er wapendräkt påtagen,
 Af kärlek hopp och tro.
 :: När striden väl är slutad
 För Gud er hem till ro. ::

w. 21.

Men will han lyckans stig
 Gifwa stor rikedom.
 :: Förgäten ej att holla,
 Dett som ett lån af Gud.

w. 22.

Af rikedom skall göras,
 Räckenstap för vår Gud.
 :: För än till himla fröjden
 Föres som Kristi brud. ::

w. 23.

Derföre bör ju ingen
 Högmödas der utaf.
 :: Men bättre till Guds ära
 Hjelpa de fattiga. ::

w. 24.

Det bör ju ej för gätas,
 Att Gud det göra kan.
 :: En rik och mäktig göra
 Till arm och fattig man. ::

w. 25.

Men äfwen kan han göra
 De fattiga till rik.
 :: Och till stor heder föra
 På lyckans glädje stig.

w. 26.

Det har jag sjelf erfarit
 Uppå min wandrings stig.
 :: Då jag i nöd har varit
 Och uti dhyran tid. ::

w. 27.

Och som en främling wandrat,
Uppå mång tårne stig.
:: Förgåten af mång wänner
Och släktingar där wid.

w. 28.

Th af de samma månge,
Som för mig hedrade,
:: Undandrager sig mången,
Och ger försmädelse :::

w. 29.

Men dermed har de drifwit,
Mig närmare till Gud.
:: Som utaf nåd mig gifwit
Kristus sin son till brud. :::

w. 30.

Så mycket har jag wunnit
Fast werlden hatar mig,
:: Att Jag har Jesum funnit
Som utgör allt mitt lif. :::

w. 31.

Fast detta lif förföljes,
Af werlden på allt wis :::
:: Will jag dock honom sjunga,
Hans namn till lof och pris. :::

w. 32.

Att han känner de sina,
Dem han så älskat har.
:: Att han med död och pina,
Mig sig förwärfwat har. :::

w. 33.

Och synderna förlåtit,
Och än förlåta will.
:: I hafsens djup, dem sänktit,
Och dem förglömma will. :::

w. 34.

Och gjort mig Salig redan,
I hoppet och hwad fröjd
:: Att brudgummen förbida,
Som för till himlens höjd :::

w. 35.

Af Saron's rosor granna,
Och Liljans blommor, stön
:: Wi wandre ut tillsammans
Och heders fransar gör. :::

w. 36.

Till detta ädla paret
Som nu förena sig
:: Att uti kärlek wandra,
På dygdens hjämnna stig. :::

w. 37.

Till dess den Lija skördar,
Som frukter bärga in
:: Af quistarna de Gröna,
Som blifwit ympat in :::

w. 38.

I winträdet det sanna,
Som heter Jesus Krist
:: Förene er till sammans,
Det bedje wi till sist. :::

w. 39.

Med sig i lif och döden,
Uppå er wandrings stig. :::
Till dess han genom döden,
Förer er hem till sig.

w. 40.

Herren han nu wälsigne
Er ättenskap med fröjd,
:: Så att man sist får höra,
Ert läf i himmels höjd :::

w. 41.

Nu slutas denna wisa,
 Som till en heders frans.
 :: Wi nu fät Herren prisa,
 Men äran den är hans ::

w. 42.

Ja ammen Gudi lofwad,
 Och prifad i all land.
 :: Som man och qwinna skapad,
 Och förenat med hwaran ::

w. 43.

Lof, pris, ära och wördnad,
 Guds Helga namu till siff.
 :: Genom hans sou wår Herra,
 I namnet Jesu Krist ::

I: G:d.

Lund 15 18.